

Deze inleiding lokte een vrij uitgebreid debat uit, waaraan velen der aanwezigen deelnamen.

Terwijl de Heer Heinsius de finantieële zijde der kwestie besprak, vroeg hij welke lezers het tekort zouden moeten dekken, aangezien toch het tijdschrift gratis aan de leden (en aan vele binnen- en buitenlandsche genootschappen) wordt toegezonden, kwamen anderen met opmerkingen, die meer het beginsel raakten. Het was niet mogelijk van het debat een omstandig nittreksel te geven, maar in hoofdzaak kan het aldus samengevat worden.

Sommigen, als wier woordvoerder vooral de Heer Greshoff optrad, zagen juist in het floristisch karakter dat in den laatsten tijd in onze Vereeniging overheerschend was, eene zoo belangrijke en eigenaardige uiting van een zeer te waardeeren en vooral in algemeene opvoedende kracht niet te onderschatten streven, dat zij zouden betreuren indien het tijdschrift der Vereeniging in het vervolg niet meer in hoofdzaak aan die floristische mededeelingen gewijd zou zijn die er juist het individueele cachet aan gaven, waardoor het beantwoordde aan de wenschen van hen die deze studierichting waren toegedaan. Zij vreesden, dat het eigenaardig karakter, het individueele cachet, verloren zou gaan, indien het tijdschrift voortaan, als zoo vele anderen, van gemengden inhoud zou worden.

Anderen, en hier was het vooral de Heer Wijsman, die zijn stem deed hooren, meenden, dat een tijdschrift als door den Heer Lotsy bedoeld, geen kans van slagen had, maar bovendien, dat in den tegenwoordigen tijd, bij de reeds bestaande groote versnippering van de botanische literatuur veeleer naar eene vermindering, dan naar eene vermeerdering van het aantal tijdschriften gestreefd behoorde te worden. Men gaf te kennen, dat hoewel dan ook niet in een zuiver bota-

nisch tijdschrift, toch in ons land voldoende gelegenheid bestond, om Nederlandsche onderzoekingen te publiceeren, sedert de opname van artikelen in de Mededeelingen der Koninklijke Akademie van Wetenschappen zooveel vergemakkelijkt is.

Het spreekt van zelf, dat bij deze gelegenheid ook de be- teekenis van eene eventueele reorganisatie van het tijdschrift besproken werd, in verband met de toestanden in onze Ver- eeniging bestaande. Het was weder de Heer Wijsman die betoogde dat ook in dit opzicht eene reorganisatie hem on- noodig voorkwam. Hij bracht in herinnering, dat in der tijd door de leden, die zich meer bepaald tot de biologische zijde van onze wetenschap aangetrokken gevoelden de behoefte was ontstaan om nauwer zamen te werken, dat daaruit de Centrale Sectie was in het leven geroepen en dat de leden dier Sectie thans waren opgenomen in de biologische sectie van het ge- nootschap voor Natuur-, Genees- en Heelkunde. Hij maakte daaruit de gevolgtrekking, dat voor die botanisten wier neigingen minder floristisch zijn het vereenigingspunt dáár gevonden is, zoodat het zelfs niet op onzen weg lag nu óók nog naast floristisch onderzoek ons bezig te houden met meer algemeen biologische vragen.

Intusschen bleven deze meeningen niet zonder bestrijding. Afgezien van de door den Heer Heinsius in bespreking gebrachte finantieele kwestie, waaromtrent eerst uitvoeriger plannen meer licht kunnen geven, werden de boven aangegeven zienswijzen door ettelijke leden niet gedeeld. Uit den aard der zaak was het vooral de inleider, die de ideën van de voor- standers dus onder woorden bracht, terwijl de Heeren Vuyck, Janse en Goethart hem daarbij ter zijde stonden.

Uitdrukkelijk werd betoogd, dat het geenszins in de bedoeling lag uit het gereorganiseerde tijdschrift floristische en systema- tische stukken te weren of zelfs op den achtergrond te dringen, terwijl men meende dat het beperken van lange lijsten van groeiplaatsen en dergelijke, die evengoed in manuscript kunnen

blijven, of op de Nederlandsche Plantenkaartjes gepubliceerd worden, toch zeer zeker geen bezwaar zou zijn.

Tegenover hen, die met nadruk het groote belang van het zuiver bewaren van het eigenaardig floristisch karakter der Vereeniging bepleitten wegens de groote opvoedende kracht daarvan, werd aangevoerd dat deze taak ongetwijfeld van zeer groot gewicht is, maar door de »Levende Natuur» veel volkomener wordt vervuld dan ooit door ons geschied is of zou kunnen geschieden.

Aan het door den Heer Wijsman geopperde bezwaar, dat de oprichting van een nieuw algemeen botanisch tijdschrift, in de wereldtalen geschreven, onuitvoerbaar en onwenschelijk was, werd tegengeworpen dat hier geen nieuw tijdschrift geschapen, maar een reeds bestaand weer teruggebracht zou worden tot den oorspronkelijk bedoelden vorm, terwijl tevens betoogd werd dat het toch ongetwijfeld zoowel in het belang van de Vereeniging als in dat van de Nederlandsche beoefenaars der botanie geacht moest worden indien het tijdschrift naast lokaal-floristische bijdragen, ook aan zulke van meer algemeen belang gelegenheid tot publicatie aanbod, te meer daar toch de verbreiding door ruil eene vrij aanzienlijke is en er in ons land geen enkel botanisch tijdschrift bestaat, dat daartoe gelegenheid aanbiedt.

En eindelijk werd ook getracht de bewijsgrond te weerleggen dat feitelijk die leden of oud-leden der Vereeniging die zich minder met lokaal floristische, dan wel met algemeen biologische onderzoekingen bezig houden, een voldoende middenpunt hadden gevonden in de biologische sectie van het Genootschap voor Natuur-, Genees- en Heelkunde, zoowel op grond waarop die samensmelting tot stand was gebracht, als ook om den aard der bedoelde Sectie, die slechts eene minderheid van botanisten bevat.

Na deze breedvoerige bespreking verklaarden alle aanwezigen, volgens het voorstel van den inleider, zich voor de benoeming eener Commissie van drie leden om de zaak nader

te onderzoeken en in de a.s. Zomervergadering een rapport uit te brengen voor de dan te nemen beslissing.

Tot leden van deze Commissie werden benoemd de Heeren J. P. Lotsy, J. M. Janse en J. W. C. Goethart.